

vi ville senere komme til at drøfte dette Spørgsmaal, og jeg skal saaledes nu kun ganske i Almindelighed bemærke, at Udvalgets Fleertal har været enigt med Finantsministeren i den nævnte Tanke og kun har stillet visse Endringsforslag med Hensyn til samme. — Udvalget har desforuden ogsaa troet, at her ligeledes var den rette Plads til at tage visse Spørgsmaal under almindelig Overveielse, som staae i Forbindelse med de Forhold, der indtræde, naar Embedsmænd skulle pensioneres, og Udvalget har derom stillet Forslag, som ogsaa ville komme til Forhandling under et senere Afstnit. — Hvad det første af mig nævnte Spørgsmaal angaaer, nemlig Spørgsmaalet om det foreliggende Lovforslags Udvidelse til at indeholde Bestemmelser, gjældende ikke alene for de Embedsmænd, der lønnes efter nye Lønningslove, men i det Hele taget for alle Embedsmænd, skal jeg endnu foreløbig bemærke, at der med Hensyn til samme ikke er stillet noget enkelt Forslag, som jeg særlig kan henvise til, men at der derimod er stillet forskellige dertil sigtende Forslag paa flere Punkter, hvilke let ville falde i Dinene ved de enkelte Paragrapher, hvorunder dette Spørgsmaal kommer til at finde sin Afgjørelse.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg tillade mig at gaae over til nærmere at forklare de Forslag, som af Udvalget eller af forskellige af dets Medlemmer ere stillede til de enkelte Paragrapher af det Afstnit, som i Diebliffet foreligger til Forhandling. — Til § 1 er der saaledes for det Første af Fleertallet i Udvalget stillet det Forslag, at den Indskrænkning, som ved de Lønningslove, der bleve vedtagne i 1861, af Rigsdagen blev paalagt med Hensyn til Anvendelsen af de Summer, der i Lønningslovene ere betegnede som Medhjælpssummer, skal udvides fra at gjælde de Embedsmænd, der omhandles i selve den Lov, som der er Tale om, til at være en almindelig Bestemmelse og til altsaa at gjælde for alle Embedsmænd. De Herrer ville erindre, at der er en tidligere Lov, nemlig den, som vedrører Lønningerne for Embedsmænd i selve Ministerierne, som siger, at ingen Embedsmand i Ministerierne kan

erholde noget Honorar af de Summer, der ere opførte til Medhjælp. Dette er en Bestemmelse, der i sin Tid blev truffen efter meget alvorlige Forhandlinger i Rigsdagen, uagtet den daværende Minister havde store Betænkeligheder derved, ikke fordi han jo erkjendte, at det i Almindelighed ikke vilde være rigtigt at give nogen af de fast ansatte Embedsmænd noget Honorar for at udføre saadanne Forretninger, som tænkes vederlagte af Medhjælpssummeren, men fordi han var af den Anskuelse, at det vilde være uhenigtsmæssigt og utjenligt for Statens Tary, naar man aldeles affaar denne Udvei til undertiden at faae Forretningerne billigere og bedre besørget ad den antydede Vet. Rigsdagen fastholdt dengang, trods Ministerens Modstand, meget skarpt den nævnte Bestemmelse, idet den betragtede det som uheldigt, at der kunde gives en saadan Udvei, og at Medhjælpssummerne skulde kunne anvendes til at forøge fast ansatte Embedsmænds Indtægter. Bestemmelsen blev da ogsaa til Lov. Finantsministeren har nu optaget denne Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, men han har kun optaget den paa samme Maade, hvorpaa den stod i den Lov, som jeg sigter til, hvoraf altsaa Følgen vil være, at ingen Embedsmand vil kunne erholde noget af den Medhjælpssum, som er tilstaaet selve den Bestyrelsesgreen, hvorunder han forterer, hvorimod det ikke vil være udelukket, at han under visse Omstændigheder vil kunne erholde et Honorar af en anden Bestyrelsesgreen end den, hvorunder han selv hører. Fleertallet i Udvalget har imidlertid fundet, at Bestemmelsen, saaledes affattet, indeholder en Begrændsning, som det ikke anseer for heldig, idet det nemlig mener, at Rigsdagens oprindelige Tanke vistnok har været den, at Embedsmænd under ingen Omstændigheder skulle kunne nyde Honorar af Medhjælpssummerne, og Udvalgets Fleertal foreslaaer derfor, at der istedetfor de Ord i § 1: „i Genhold til en saadan Lov“ skal sættes: „i Genhold til den paagjældende eller nogen anden saadan Lov“. Medens nu Fleertallets Forslag gaaer ud herpaa, er der et Mindretal i Udvalget, hvortil jeg selv hører, som finder, at dette vilde være at gaae noget